

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 30 / 24	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 16 listopada 2023 r. w sprawie II K 105 / 23			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

			Pozaprosesowe zatrzymywanie oskarżonego M. G. przez świadka M. Z., mające na celu wyłącznie wymuszenie od tego pierwszego określonej kwoty pieniędzy pod groźbą wezwania policji i obciążenia go przed nią o kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości wbrew obiektywnej rzeczywistości	zeznania E. W.	114 v – 115 v
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-			
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu	
<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Zeznania E. W.	omówienie poniżej	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
	zarzut błędnych ustaleń faktycznych mogących mieć wpływ na treść zaskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>wyroku, polegający na nieuzasadnionym uznaniu, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzuconego mu czynu, podczas gdy prawidłowa, swobodna i kompleksowa ocena materiału dowodowego powinna nasuwać sądowi szereg wątpliwości co do jego sprawstwa</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Przedstawiona przez sąd I instancji ocena dowodów nie jest ani dowolna, ani nielogiczna, nie pozostaje też w sprzeczności z doświadczeniem życiowym. Poprzedzona została ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności sprawy i stanowiła wynik rozważenia okoliczności</p>			

przemawiających
zarówno na
korzyść, jak i
na niekorzyść
oskarżonego.

Została też
należyście – z
uwzględnieniem
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego –
argumentowana
w uzasadnieniu.

Nie doszło także
do naruszenia
zawartej w art. 5
§ 2 kpk reguły
in dubio pro
reo, albowiem
dowody, które
przywołał sąd
I instancji w
uzasadnieniu
zaskarżonego

wyroku, ponad
wszelką
wątpliwość
wskazują, iż M.
G. dopuścił się
zarzucanego mu
czynu. Chodzi tu
przede

wszystkim o
zeznania
świadka M. Z.,
albowiem z jego
relacji wprost
wynikało, że
obserwację
pojazdu, którym
oskarżony
kierował, podjął
jeszcze w czasie,
gdy pojazd ten
był w ruchu
i przemieszczał
się po drodze
publicznej. Aż

do momentu,
gdy oskarżony

zjechał w pobliże bloku, przy którym się następnie zatrzymał, obserwacja ta miała charakter ciągły. Kontakt wzrokowy z pojazdem był nieprzerwany także do chwili, gdy oskarżony od razu po zatrzymaniu z pojazdu tego wyszedł. Po chwili doszło między nimi do rozmowy, w trakcie której M. Z. wyczuł od oskarżonego wyraźną woń alkoholu.

Świadek widział oskarżonego przez cały czas także potem, aż do momentu, gdy po chwili na miejsce przyjechał wezwany przez niego patrol policji. Z zeznań M. Z. wynikały zatem niespornie dwa fakty:

- po pierwsze, że oskarżony przed zatrzymaniem samochodu poruszał się nim po drodze publicznej;

- po drugie,
że oskarżony
od momentu
zakończenia
jazdy aż do
chwili przyjazdu
policji nie
spożywał
alkoholu.

Z tych zaś faktów
wyprowadzić
można było
kluczowy dla
sprawy wniosek,
iż oskarżony
po wspomnianej
drodze
publicznej
prowadził
samochód
znajdując się w
stanie
nietrzeźwości
prowadzącym do
godzinie 1.55
(czas pobrania
od niego krwi
do badań na
zawartość
alkoholu) do
stężenia na
poziomie 1,78
promila.

Ani apelacja,
ani przebieg
postępowania
dowodowego
przed sądem
odwoławczym
nie dostarczyły
podstaw, aby
ustalenia oparte
na zeznaniach
M. Z.
zakwestionować.
W ich zaś
świetle wersja,
jaka wyłaniała

się z wyjaśnień
oskarżonego,
pośrednio
wsparta
zeznaniami jego
byłej konkubiny,
jawi się jako
niewiarygodna.
Sąd Rejonowy
nie miał żadnych
powodów, aby
uznać, iż
wspomniany w
zdaniu
poprzednim
świadek, będący
czynnym
funkcjonariuszem
policji, składając
relacje z
przeprowadzonej
względem
oskarżonego
pozasłużbowej
interwencji, jej
przyczyny i
przebieg
przedstawił
nieprawdziwie.
Nie wykazano,
by był z
oskarżonym
skonfliktowany
czy też, aby
miał jakikolwiek
inny powód
do świadomie
bezpodstawnego
obciążania go
za przestępstwo
w rzeczywistości
nie popełnione.
Brak było
podstaw, by
nie obdarzyć go
zaufaniem co
do rzetelności
i obiektywności
w wykonywaniu
tzw.

obywatelskiego
zatrzymania
nietrzeźwego
kierowcy oraz
sposobu jego
odtworzenia.
Sugestia, jakoby
intencją świadka
było wyłudzenie
od oskarżonego
określonej kwoty
pieniędzy pod
groźbą
bezpodstawnego
obciążenia go
przed organami
ścigania o tego
rodzaju czyn
nie znajduje
przekonującego
wsparcia ani w
innych
dowodach, ani w
regułach
logicznego
rozumowania,
ani też
wskazaniach
doświadczenia
życiowego. Z
tymi zaś
regułami i
wskazaniami
klóci się
natomiast
wymowa zeznań
E. W., jakie
złożone zostały
na rozprawie
apelacyjnej, w
szczególności w
kontekście czasu
i okoliczności
złożenia
wniosku o jej
przesłuchanie.
Niezrozumiałym
jawi się bowiem,
dlaczego –
rzekomo widząc

zajście pod jej oknem wskazujące na możliwość bezpodstawnej interwencji wobec jej ówczesnego partnera – najpierw „ pozasłużbowej ” przez świadka M. Z., a potem już w ramach obowiązków służbowych podjętych przez policjantów przybyłych w ramach patrolu – biernie się temu przyglądała, nie przemieszczając się tam i nie składając od razu relacji, które mogłyby partnerowi w tak wymierny sposób pomóc. Nie sposób też zrozumieć, dlaczego nie uczyniła tego później, w ramach składania procesowych już relacji w charakterze świadka, skoro wiadomym było o określonej treści zarzutu, jaki został M. G. postawiony. Trudno o inne wytłumaczenie tego stanu

<p>rzeczy, aniżeli leżąca po jej stronie świadomość bądź uzasadnione podejrzenie, że interwencja także dla niej jawiła się jako zasadna oraz klarowna, jeśli chodzi o jej przyczyny.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego czynu, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, właściwie zakwalifikował przypisany oskarżonemu</p>		

czyn oraz
wymierzył za
niego karę i
środki karne,
która nie rażą
surowością, jak
również
zasadnie
obciążył go
kosztami
sądowymi. W
tej sytuacji brak
było podstaw do
korekt
zaskarżonego
wyroku w
kierunku
postulowanym
przez
skarżącego, a
tym bardziej do
jego uchylecia
i przekazania
sprawy do
ponownego
rozpoznania.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwięźle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

5.
**ZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1w całości		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
omówiono powyżej		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres		i

podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia umorzenia wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co			

do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
punkt 2	<p>Oskarżony jest osobą młodą, zdrową oraz dysponującą możliwościami podejmowania pracy zarobkowej, choćby w związku z wykonywanym zawodem. Trudno zatem uznać, by wyłożenie przez niego kosztów sądowych w niniejszej sprawie byłoby dla niego zbyt uciążliwe z jakiegokolwiek powodu. Nie przemawiają za tym również jakiegokolwiek</p>	

względy natury
słusznościowej.
W tej sytuacji,
wobec
nieuwzględnienia
apelacji
wniesionej na
jego korzyść,
mając na uwadze
treść art. 636
§ 1 kpk, został
on obciążony
kosztami
sądowymi w
całości.

7. PODPIS